

JÖVŐNK

A „BUDAPESTI PINCZÉREK SZAK- ÉS MUNKAKÖZVETITŐ-EGYESÜLETÉ”-NEK
HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
IV., Zöldfa-utca 15. sz.

Szerkeszti:
HOCH LAJOS
a szakegyesület választmányi bizottságának elnöke.

Előfizetési árak:
Égész évre 10 kor., félévre 5 kor.

A szakegyesület tagjai
havonta 20 fillér lapilletéket ízhetnek.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Megjelenik minden hó 1-én s 15-én.

Telefon szám 304.

MEGHÍVÓ.

A „Budapesti Pinczerek Szak- és Munkaközvetítő Engyesülete” f. évi október hó 15-én — kedden — d. u. 1/4 órákor, az Egyesület kávéházában, Zöldfa-utca 15. sz. a.

rendkívüli közgyűlést

tart, melyre tagtárs urat azzal a kérelemmel hívjuk meg, hogy azon okvetlen megjelenni sziveskedjék.

A közgyűlés tárgya:

1. az 1901. évi január hó 29-én megtartott közgyűlés határozata értelmében elkészített módosított alapszabály — tervezet előterjesztése és elfogadása.
 2. Aelnök és pénztáros választása.
 3. Az ügyészi tiszteletdíj megállapítására vonatkozó választmányi határozat tárgyalása.
 4. Esetleges indítványok tárgyalása.
- Budapest, 1901. szeptember hó 28.

Farkas Gyula
jegyző.

Hoch Lajos
elnök.

* A közgyűlésen csakis azon indítványok tárgyalhatók, a melyek az egyesület tagjai által legalább 3 nappal a közgyűlés előtt írásban terjesztettek be az elnökséghez.

A közgyűlésen csakis azok a tagok bírnak szavazati joggal, a kik tagsági díjalk befizetésével alapszabályaink értelmében nincsenek hátralékban. A tagsági könyvecske szolgál befejező.

Figyelmeztetés! Értesítjük azon t. tagjainkat, kik hat hónapi hátralékba vannak, tagsági kötelezettségeiknek minél előbb eleget tenni sziveskedjenek, mert ellenesben az alapszabályok értelmében tagságukat megszüntnek tekintjük és a szaklap kültetését is megvonjuk.

Az elnökség.

Felkérletnek a tisztelt munkanélküli tagok, hogy az új egyleti helyiségbe a jelentő lapok alapján jelentsék be munkanélküliségüket.

Felkérletnek az igen t. tag urak, hogy lakásváltozásukat mindenkor idejekorán jelentsék be az egyesületi irodában.

Felkérletnek a munkanélküli tagok, hogy vasár- és ünnepeknapon délután is látogassanak be az egyesületi helyiségbe, mert minden esetben kevés az alkalmozottak száma.

Előre!

„Dialalt csak oly csapat arat,
Hol egy a fej és egy az akarat.”

Három évtizedre nézhetünk vissza, melyekre azt mondhattuk, reménytel nézünk a jövő elé.

Három évtized küzdelme meddő maradt; s csak az akarat véleménye jutott kifejezésre. Csak vélemény maradt, a lelkesedés pedig, hol kisebb, hol nagyobb mérvbe variált a czéltalanság felé, míg sokan, nagyon sokan a balga feltevéseken élőködtek, hogy igen mi célt fogunk érni, mert kell, mert szükség van reá — s míg a gondolat e körbe mozgott, addigra az évek multak és multak annyira, hogy (szégyen bár) három évtized repült el felettünk, anélkül, hogy helyzetünk bármily tekintetben is javult volna, sőt ellenkezőleg, szegénytelen állapotok burjánzottak ki azokból, a szép, gyönyörű ideáinkból, melyekkel ép a jobbált, a megelégedés és e szakma felvirágoztatását reméltük.

Igy esatlódik az egyes. Így esatlódhatik egy egész társadalmi osztály.

Mert hogy keserű esatlódásunk van a multtal szembe, azt talán nemis kell bővebben e helyen fejtegetni, elég arra az is, ha magunk körül nézünk, szeny és piszok, bűn és gyalázat környez bennünket, undorító ez állapot, posvány, melynek szaga az egész társadalmat infecziálja; mert ha szakiparunk viszonyait látjuk, egész bátran, minden mellék tekintetek nélkül mondhatjuk, hogy „büzlük Dániában.”

De ne beszéljünk mindezekről. Ne keressük a multnak hibáit, ne kutassuk okait, mert azzal még nem tettünk eleget, sem magunknak, sem pedig közállapotainknak, elvégre tanulságnak jó azt tudni, de azok helytelen volta felett elmélkedni és tovább nem menni, határozottan újabb bűn és újabb vesztesség mindnyájunkra nézve.

Az osdi felfogásokból kinőttek a magyarországi pinczerek, a kor szelleme itt is talajra talált, épp ugy mint minden más társadalmi osztálynál, most már nem elégszünk meg fiksz ideákkal, melyek jök ugyan a kishitűeknek, de nekünk nem. Mi nem akarunk légvárat, (van arra elég balga)

hanem mindenek előtt egy oly intézményt, mely létünknek garanciát nyújt, támaszunk, oltalmazónk ebben a nagy létért való küzdelemben, melyre a mindennapi kenyér megszerzésénél, nap-nap után szükségünk van.

Ennek az intézménynek tekintjük és tekintheti minden egyes pinczér a Budapesti pinczerek szak- és munkaközvetítő egyesületét. Ez az intézmény, mely helyzetünk jobbra fordultát előirányozza és segítheti, ez az erős vár az, mely minden egyes pinczérnek megélhetését elősegíti, ez lesz az az intézmény, mely egész közállapotainkat fenekestül együtt felforgatja, hogy azután mindenki azt mond-hassa, hogy igen, tisztelet és becsület, ezek emberek emberséges állapotokkal.

De azért ne bizzuk még el magunkat, a célt még nem értük el, a cél eléréséhez még csak egy kellék kell, ha az sikerül, úgy nyert esatánk van, diadalmasan és minden fenntartás nélkül jutunk célunkhoz.

És ez az egy cél, hogy minden pinczér a mi zászlónk alá álljon és bátran, elszántan, minden félelem nélkül velünk járjon: csak előre!

És ez nem nagy feladat, mi többen vagyunk, mint elleneink. Látjátok a kis bur népet mily elszántan harcol! Ezekről tanuljatok . . .

Braun Sándor.

HIVATALOS RÉSZ.

Löwinger Miksa általánosán ismert és kedvelt egyént egyesületünk elnöksége a munkaközvetítő ügyosztály kévéházi renortjára mint ügyvezetőt kinevezte.

Kivonat a választmányi határozatokból.

Azon tag, a ki kísérletet tesz arra, hogy az irodavezetőket bármely összeggel is megvesztegesse — minden további eljárás mellőzésével — kizáratik.

Díjtalan jogi támogatást nyújt egyesületünk tagjai számára, minél fogva értesítjük t. tagjainkat, hogy a munkaviszonyból folyó peres ügyek, valamint az ügy-nökök ellen felmerülő panaszait egyesületünk ügyésznél Dr. Breuer Miksa ügyvéd úrnál mindenkor azt jelentsék be.

Felhívás!

Kartársak! Minden egyesület, mely tagjait szakbeli, valamint más művelődés tekintetében, előbbre öhajítja vinni, hogy kartársai a társadalom fejlődésével, minden tekintetbe lépést haladasson — a legszentebb kötelessége.

Egyesületünk is létesített könyvtárt, mely jelenleg 210 kötetet tesz ki, ezen könyvek jószívű adakozók révén halmozódott össze, olyankor, kik beküvta azt, hogy csak úgy lehet szakmánk fejlődésén segíteni, ha minden tekintetben támogatjuk, hozzájárulunk minden alkalommal, ha a szükség úgy kívánja.

Egyesületünk könyvtára a jelenlegi tartalommal csekély, annyira kicsi, hogy okvetlen komolyabban kell felögni c fontos kérdés valóját, egyesületünk, mely fiatal voltánál

fogva direkt anyagi áldozatot e célra nem hozhat, úgy nekünk, kiknek szívén fekszik ügyünk, másrészt mert önmagunkért is tesszük, hogy mindenáron egy fenyes és még a legkényesebb igényeknek is megfelelő könyvtárat létesítsünk.

Ezen cél elérésére egy könyvtár alapító bizottságot szerveztünk. Ezen alapítói tiszti, husz korona betétes díjhoz van köve, s mindenki, a ki e bizottság kebelébe be akar lépni, havi két korona törlesztés mellett kell az alapító összeget befizetnie. E bizottság egy csoport képen megles örökítve és az egyesületi helyiségben kifüggesztve az utókorak emléktül.

E bizottság kebelébe 1901. szeptember hó 30-ig lehet belépni, jelentkezni lehet posta útján, vagy személyesen Mathé Lajos könyvtárnoknál az egyesületi helyiségben.

KIMUTATÁS

a Budapesti Pinczerek Szak- és Munkaközvetítő Egyesülete által 1901. évi aug. hó 1-től 31-ig eszközölő elhelyezésekről.

M i n ó s ó g	Megrendelt száma	Befizetett száma
Főpinczér	9	8
Éthordó	49	43
Felhasználó	18	16
Szobapinczér	3	2
Borító	10	10
Csapos	30	27
Tűzilegény	7	7
Shakácsné	9	8
Kézileány	21	18
Feliróné	12	10
Mosóné	9	9
Háziszolga	13	11
Mindenes	5	4
Ezüsttisztító	5	5
Kávésleány	4	4
Pénztárosnő	9	7
Mosogató	6	6
Takarító	—	—
Kíségetők	317	317
Összesen	531	508

Budapest, 1901. szeptember 1.

Reinprecht Károly
irodavezető.

Uj rendszer.

A szakegyesület magán helyiségében, a közvetítés terén, egy új rendszert léptettünk életbe. Az eddigi szokás nagyon rossznak bizonyult ugy a tagok, mint az elhelyező részéről. A tag részéről azért, mert a nem tagok is szabadon jártak a helyközvetítő ügyosztályban, mert az ügyvezető az ellenőrizhetetlenség miatt nem tudta megkülönböztetni, hogy ki tag és ki nem, ezért azután sokan megostromolták az irodát, hogy joguk lett volna hozzá, mert a szakegylet fenntartásához még egyáltalán hozzá nem járultak.

Az iroda részéről pedig azért volt rossz, mert az irodai munkákat a sok zaklatások következtében lehetetlen volt végezni és ennek következtében a munka mindig felhalmozódott.

Ezen vizsás állapotok megszüntetésére kellett törekedni és erre a legalkalmasabbnak bizonyult a bejelentési lapok, mely szerint ugy az iroda, mint a tagok részére

kedvező körülmények állanak fenn. Azért minden egyes tag figyelmét felhívjuk a következő eljárásra:

A tagok felkérteknek, ha munkánkülső lesznek, s azok, kik munkánkülső vannak, hogy az egyesületi irodában lévő jelentkezési lapokat lelkiismeretesen állítsák ki, mely első sorban lesz figyelembe véve az elhelyezéseknél, ha ezt megtehető, úgy az egyesületi mellékhelyiségekben tartozkodni sziveskedjenek. Az irodába bemenni ennek következtében teljesen felesleges, mert ha megfelelő állás kínálkozik, úgy ha netán a mellékhelyiségben nem volna található, a szolga útján rögtön értesítetik.

Ennek következtében a tagok jogai teljesen érvényre jutnak, azok pedig, kik nem tagok, az elhelyezésben nem részesülhetnek, mert az ellenőrzés ilyen módon meg van, de ami a legfontosabb, hogy az iroda meg lesz oltalmazva ama rettenes ostromtól, mely nap-nap után lejátszódott minden ok és észterjesztés nélkül.

Kemléjük, hogy igen tisztelt tagjaink ezen új és minden tekintetben észszerű újításokat szívesen fogadják és maguk is segíteni fogják a pontos betartással teljes érvényre juttatni a saját, valamint az egyesületi érdekében.

Az elnökség.

Személyes ügyünkhöz!

(Folytatás).

A Budapesti pinczerek szak- és munkaközvetítő egyesület Tek. Elnökségének

HELYBEN.

Becsés levelükre vonatkozólag, a melyet é h 6-18-án kaptam kézhez; a melyre sietek is válasznál és egyszerűsöd a legnagyobb készséggel könyvlatkozatomat, hogy én az említett és részemről nem szándékosan sértő ügyben teljesen ártatlan vagyok. Én teljesen félre lettem vezetve, t. i. az által, hogy midőn Grosz Ödön nálam a legnagyobb üzlet alatt megjelent és kért, hogy irjam alá, hogy ő tisztességes ember; már akkor vagy 15—20-an alá voltak írva több ismerős szaktársak, tehát anélkül, hogy előlavastam én is aláírtam; hogy ő ezen aláírások, hogy helyesen működő szakszervelet megtamadására használja fel, erről fogalmam sem volt. — Én kijelentem, hogy semmi helytelen eljárásról az egyetlen soha meg nem győződtem és jelenleg is a legjobb hiszemiséggel vagyok az Egyesületi működése és ügyvezetői iránt. Így tehát legnagyobb sajnálatommal fejezem ki, ezen elhirtelenkedett tévedésemért. És ezennel Hoch Lajos elnök úrtól ezen részemről (nem akarva) sértő vádakért nyilvánosan bocsánatot kérek.

Budapest, 1901. szeptember 18.

Tisztelettel vagyok

alázatos szolgálja

Geiszlinger Endre
Niedermaier u. 7.

Tekintetes

Pinczerek szak- és munkaközvetítő egyesület elnökségének.

Becsés levelükre válaszul, csak azt kell kijelentemem, holott ismerve az Egyesületi humánus eljárását, hogy én az Egyesület és annak eljárása iránt mindig a legnagyobb tisztelettel voltam. Ellenben é h 3-án jött hozzám G. egy pár szaktársal, nagyon kértek, hogy Grosz Ödön igazságteljesítése iránt, hogy kérdésem, mentik meg őt. Előttöm egy ívet fölvastak, mely direkt Grosz Ödön tisztességéről szólt; nem is várva a végleges fölválaszt, közbe szóltam, ha csak az ő tisztességét övni kell, legyen, mivel én részemről hazudnék ha ő ellene tudnék valamit kihágást, csak később, midőn é h 5-én a Magyar Estilapban olvastam é határtalanul rágalmat, szinte megdöbbentem. Személyesen mentem Groszhoz, de nem találtam, azért legyen meggyőződve, minden egyes szaktárs, hogy ez vigyázatlanságom folytán történt és én az egyesületnek ezután is, mint eddig,

tiszteletje és pártoló tagja maradok, ha reám szükségük lenne, kérem értesítsenek. Maradtam

tisztelettel

Nagy Károly, főpincézér
Sz.-föv. pavilon.

Tekintetes

Budapesti pinczér szak- és munkaközvetítő egyesület Elnökségének

BUDAPEST.

Válaszolva b. levelükre van szerencsém értesíteni a következőkről:

Hogy azon megjelent czikkben a vonatkozó felfogást nem nyilatkoztam soha, sem a t. Szakszervelettel, sem annak működéséről, legkevésbé pedig t. Hoch Lajos elnök úr ellen.

A kiket mindig feltétlen túlbecslőlök és nagyon tisztellek. A kérdéses pontokat az kijelentéseket oly irányban tartottam és tartom fenn, hogy nekem soha még eddig tudomásom arról nem volt, hogy Grosz Ödön valaha büntetve vagy jogerősen elítélve lett volna. Mert ha arról személyesen megvolnék vagy lettem volna győződve, hogy Grosz Ödön már valaha büntetve volt vagy lett volna, így kérem teljes meggyőződésükkel arról, hogy Grosz Ödön nevét saját nevemmel nem palástoltam volna.

Ezen soraimnak kijelentésémet kérem szíves tudomásul venni. Maradok mindig egyenlő nagybecsülésémet és tiszteletem nyilvánításával egy a t. Szakszervelettel, valamint t. Hoch Lajos urnak tisztelője és híve

Kelt Budapesten, 1901. szeptember 11-én.

S. Péter Béla
főpincézér.

Tekintetes

Budapesti pinczerek szak- és munkaközvetítő egyesület Elnökségének

BUDAPEST.

Ezen sorok által tudatom, hogy énnám volt egy ízben Grosz Albert egy ívvel, én láttam több főpinczért aláírva és megkért, hogy én is irjam alá azon ívet, kérdeztem, hogy mi a tartalma, csupán az, hogy velem szemben korrektil járt el, egész ártatlan. De én nem értem rá azon ívet átválaszni, mire ő azt részint fölválasztva, de tudtommal a Budapesti pinczerek szak- és munkaközvetítő egyesületről, sem működéséről, sem elnökségéről szó sem volt. Ha mégis előforult benne az egyesület ellen sértés, akkor azt tudtomon kívül irtam alá és azt visszavonom. Nekem az egyesület működése ellen semmi kifogásom nincs. Bocsánatot kérek késésem miatt, melynek oka, hogy nem vagyok egészséges.

Budapest, 1901. szeptember 11.

Maradok tisztelettel

Schäffer Sándor

Nemzeti-szálloda (Váci-utca 9. sz.)

szoba-főpincézér.

A Budapesti pinczerek szak- és munkaközvetítő intézet tek. Elnökségének

HELYBEN.

Becsés soraira és felszólításokra van szerencsém ezennel felélni. Én ugyanis legnagyobb elfoglaltságom közben lettem Grosz Ödön, Sayer Béla és Solymosi urak által felkeresve, hogy ezen ívet irjam alá, én kérdeztem, hogy mi az, mire ők biztosítottak hogy bátran alá írhatom, nincs benne semmi sértő pont, ők csak azt akarják, hogy Grosz Ödön rehabilitálva legyen, azaz hogy ő nem zsarolt meg bennünket; erre én készséggel vállalkoztam az iv aláírására, anélkül, hogy előlavastam volna, mert Grosz Ödön velem szemben mindig humánus volt, jelenlegi állásomért sem kért tőlem jogaim semmit.

Legnagyobb sajnálatomat fejezem ki tehát afőlött, hogy tudtomon kívül írtam olyasmit alá, amiről fogalmam sincs.

Kérem azt tudomásul venni, mert én csak azt ismerem el aláírásommal, hogy ő velem szemben humánus volt.

Teljes tisztelettel
Nagy Lajos.

A szakegyesület könyvtára.

Szakegyesületünk egy könyvtár létesítését vette észbe. Felkerjünk szakíróinkat, szakközönségünket, hogy ezen könyvtár részére könyveket adományozzanak.

Zsédely József	3	kötet
Buchoffer György	1	"
Wolf József	1	"
Hoch Lajos	2	"

Fekete János, Tatatóváros alapító tagsági díja 4 kor.

B u c s u.

Amint azt a „Budapesti pinczerek szak- és munkaközvetítő egyesülete” szeptember hó 27-én megtartott választmányi ülésen bejelenttem a választmányi tagságról és a tiszteletbeli szerkesztői állásomról lemondottam.

Ezen lemondásomra viszonyaim kesztettek, s midőn ezzel egyszer s mindenkorra odahagynom egyesületünket, a amely anyai szeretettel csüggett, bucsut veszek t. kartársaimtól is, kérve, hogy soha ne feledkezzenek meg legszentebb kötelezettségeikről, mely a szakegyesület pártolására int mindnyájunkat, s minden erőfőlköt járuljatok hozzá, hogy az nagyvívá, hatalmassá fejlődhessen ki.

Budapest, 1901. október 1-én.

Szakkársi üdvözlettel
Braun Sándor.

H I R E K.

— Felkerjünk vidéken tartozkodó tagjainkat és ügyünk igaz barátait, hogy lapunkat mindenkor értesítsék az ottani szakügyekről és helyváltozásokról.

— Kurucok, Testvérek! E heti esőtörtőki összevetőfelünk a választások miatt nem tarthatjuk meg. De tekintve a fontos ügyeket, pénteken jőjtek minél többen össze. Egy keresztelés is lesz. Testvéri üdvözléssel

Brigadéros.

— Molnár Vilmos sérvkötész és kesztyű-gyáros czéget az olvasó közönségünk figyelmébe ajánljuk.

— Egymet-kávéház a budapesti pinczerek egyedüli találkozó helye.

— A helyközvetítés rendezése. A P. É. jelenti: Széll Kálmán miniszterelnök, mint belügyminiszter rendeletet bocsátott ki a törvényhatóságokhoz, melyben a cselédügy megkezdett munkálatait bővíti ki fontos intézkedéssel. A belügyminiszter ugyanis elrendelte, hogy a helyközvetítési cseléd-kefogatására hatóságú cselédmenedékelyek állítsanak föl az országban és számukra ingyenes közvetítő-intézetet rendezzenek be, hogy líkpeppen megóvják a cseléd-szerzők zsarolásaitól. Tehát mégis haladunk, kezűbődtől nálunk és folytatódik a cselédeknek. Helyes, ugyanis kell, miért ne kaphatna mindenki díjtalanul munkát! Hisz minden művelt államban elfogadott elv és ezt érvényre is juttatják, miért maradna Magyarország vissza e téren.

— Vendéglősök és a fogyasztási adók. A főváros tanácsa elhatározta, hogy a szeszes italok fogyasztási adó-

pótlékát az 1902. év január elsején életbe lépő új díjegy-zekkel felelmi és pedig alképpen, hogy az állami fogyasztási adók 20%-a lesz a fogyasztási adópótlék. A budapesti szállodások, vendéglősök és kocsmárosok ipartestülete ezt a határozatot a belügyminiszterhez intézett feliratában megfelelbezte avval az indokolással, hogy a fogyasztási pótlódk felemelése az amugy is pangó iparigát tönkre teszi. A belügyminiszter a felelbeztést a főváros tanácsához küldötte véleményadás végett. A főváros már felterjesztette a belügyminiszterhez véleményét, melyben kifejté, hogy a fogyasztási pótlódk felemeléséhez a fővárosnak az adóvalonall határozott területen belül nemcsak törvényadta joga van, de méltányosan is járt el, mert az eddig használt fogyasztási adójegygyékek a beltelületi vendéglősöknek a jobban megadózottat külterületi vendéglősökkel szemben jégatlan előnyöket biztosított.

— Előkelő szállodatulajdonosok. A szabad Svájc területén — írja egy angol lap — nagyon sok szállodának a tulajdonosa tudós, író vagy arisztokrata. A Rigli-Küm hegyen levő érdekes szálloda gazdája Dr. Schreiber jogtudós, kit alapos képzéségéről széles körben ismernek. Dr. Zimmerli-Glaser a luzerni Beau-Rivage szállóga tulajdonosa európai hírv újságíró. A legelegánsabb svájci szállodák egyikének, a luzerni Hotel Nationalnak az igazgatója báró Pfeiffer, a legérgebb svájci családok egyikének a sarja. Atyja, aki a szállódtát építette, ha háboru ütött volna ki abban az időben, főparancsnoka lett volna a svájci hadseregnek. Göschenben a vasúti vendéglőt Zahm vezeti, aki Svájcban mint regényíró a legnagyobb hírnévként örvend. Az író báborok nem tették büszkévé Zahnt és megtartotta a vasúti vendéglőt bérletét, melyet atyjától örökölt, mert Svájcban, hol több a józan ész, nem szégyen vendéglősnek lenni.

— Művelt háziszolgák. A párizsi Quartier Latin kisebb szállodáiban gyakran lehet a felszolgáló személyzet közt egyetemi polgárokat találni, kik, hogy megélhessenek, időig-órán ilyen alacsony munkára vállalkoznak. Franciaországban ugyanis nagyon sok szegény családból származó fiatal ember lép tudományos pályára, kik aztán Párizsban nagy anyagi gondokkal kénytelenek megküzdéni. Így aztán gyakran megcsik, hogy olyan emberek, kik a klasszikusokat forgatják vagy jogi vagy orvosi diplomát igyekeznek szerzeni, addig míg az egyetemét elvégzik, háziszolgáknak is beállanak, ha másképp megélni nem tudnak. Egy normandiai fürdőhelyen pár év óta tisztogattja a szállódtai vendégek ruháit és cipőit egy szolga, aki az összes görök és latin szerzőket ismeri. Ez a szolga az egyetem bölcsészeti szakának a hallgatója, de mert abból nem lehet megélni, nyárón át boravallóknál szerzi meg meg az összeget, amelyre szüksége van, hogy tanulmányait folytassa. — Egy moszkvai nagykereskedő házában egy olyan szolga hordja föl a teát, kik egy Anakreon stílusbán írt ódájáért illetékes helyen nagyon megdicsérték.

— Egészséges ital-e a bor? A francia tudományos akadémia egy füzetet adott ki, amelyben Roos L. azt a kérdést tárgyalja, hogy egészséges ital-e a bor? A bizonytengeri malacozokon végzett kísérleteket, amelyek azt bizonyítják, hogy a bor minden teliketben nagyon hasznos és egészséges ital — legalább a tengeri malacozoknak. A borral tartott malacozok egészségesebbek voltak, sulyban jobban növekedtek, sokkal szaporábbak voltak és sokkal tovább éltek, mint azok, amelyek csak vízzel éltek, pedig a malacozok egy részének naponként annyi bort adott, amennyi az ember sulyához viszonyítva naponként három liter 90% alkoholtartalmu vörösborknak felel meg. A kísérleti idő alatt a vizen élő malacozokból 50%, a vörös borral tartottakból 120% pusztult el. Roos szerint a bor nagyon kedvező hatást gyakorol az állati szervezetre. Az állatok tehát bátran ihatnak bort, ha jól esik nekik; de mit csinálnak a bor-kedvelő emberek, akiknek a reputációját

Vegyünk csak „Pinczér”-gyujtót.

még nem védte meg sem a franczia, sem más tudományos akadémia? Remélhetőleg majd az emberiségnek is akad egy Roos doktora.

— **Figyelem.** Felkérjük lapunk olvasóit és barátait, hogy minden hozzáknak intézzen értesítést IV. ker., Zöldfa-utca 15. szám alá ezímezésk.

— **Hircsarnok.** Reiprecht Ernő éthordói állást nyert a Szent Lukács férődben. — Németh Flóris éth. állást Kleinhald-féle étterem. — Löbe László éth. Két korona. — Orosz István éth. állást Ersekujváron az Oroszán Szállóban. — Novák Ferencz éth. Dunaföldvár Jäger-féle étterem. — Valerstein Sándor éth. állást Tapolcsán. — Wucskovits György főpinczéri állást nyert N.-Beeskereken a Petőfi kávéházban. — Andreits József éth. állást Bokor. — Herold Ferencz mint éth. ugyanott. — Tóth József éth. Goldhamer étterem. — Steiner Ernő folszolg. Központi kávé. — Hubert Pál és Barok Lajos mint éth. Bokor fővárosi pavilon. — Petri János éth. Janisch étterem. — Farkas István éth. Kaposvár Ferencz József szálló. — Legot Pál főpinczéri állást nyert Rózsashegyen. — Sibina Gyula felsz. Miscék kávéház. — Gottlieb Jakob folszolg. Schreiber kávéház. — Rozmann Gyula éth. állást nyert Rimaszombat Stolz szálló. — Somogyi Adolf folszolg. Központi kávéház. — Zsonga László Wertheimer kávé. — Weisz Lajos éth. főv. pavilon. — Tóth Mihály éth. főv. pavilon. — Blausstigh István éth. Drechsler étterem. — Csirja János folszolg. Stowasser kávé. — Deutsch Béla folszolg. Sára kávé. — Kovács Hugo éth. Kleinhald étterem. — Szemes József éth. Podruzsk vend. Rákos-Palota. — Tóth Mihály folszolg. állást nyert Ersekujváron. — Király Geza éth. állást nyert Ujpesten a Podruzsk-féle vend. — Guth Sándor folszolg. állást Egyetem kávé. — Lusztig Vilmos főp. állást nyert az Egyetem kávé. — Weber Károly főp. állást nyert a Tisztviselő körbe. — Keszei Flóris főp. állást nyert a Szerb kávé. — Kozma Sándor főp. állást az Egyetem kávé. — Klein Sándor ugyanott mint folszolg. nyert alkalmazást. — Leitner Ferencz éth. Eisler vend. — Wolf Adolf folszolg. állást nyert a Komars kávé. — Tóth Gyula főp. állást nyert Ersekujváron a Bartik kávé. — Janjka Sándor folszolg. állást nyert Stancus kávé. — Józsa Aladár éth. állást nyert a Tisztviselő körben. — Verhas József folszolg. állást nyert a Fehérvári kávé. — Farkas Adolf éth. állást nyert Székely-Udvarhelyt a Woller szállóban.

Fosztogatás.

Sokszor rámutattunk arra a nemtelen fosztogatásra, melyet az ügynökök a hatósági igazolványok alapján teljes szabadsággal nap-nap után elkövetnek e szép hazába.

Konkrét esetekkel bizonyítottuk be, hogy ügynökeink nem az állást keresők munkájának jutásának lelkiismeretes működéssel foglalkoznak, hanem egyedül azval, hogy feneketlen zsebeiket az amugy is szükséges levő egyének zsebeiben levő pénzt kirabolják, kirabolják mitsem törődve azzal, hogy családok embereket a nyomorba juttatnak, földönfutóvá tesznek, s miért? csupán csak azért, hogy ők jót, a bőséget éljenek, a társadalomnak épp azon az osztályán, mely leginkább a nélkülözés előtt áll.

S hogy e rubló garazdalkodás mennyiben felel meg a valóságunk, álljon itt a következő épületes dolog:

A Szegedi pinczér egylet ügynöke Gyenes János; és Csokonay Károly ügynökök a Nagy-Váradon létező Rimanoczy szálloda bérőjének, Demetrovits Miklós, a ki anyagiilag teljesen tönkre ment, főpinczéreket egyre-másra szállított a vidékről, mert a nagyváradi szaktársaink tudatában vannak, hogy a letett övadékok után a kakas kukorékol. Tehát mit tegyen „ő”, természetesen odaforul, ahol kap t. i. az ügynökökhöz, kiknek ismét saját érdeke az, hogy főpinczért mindenáron szerezni, mert a fő a

„reback”, a gazság még azzal is tetéztetett, hogy a kétezer koronát érő letárt fedeltelt adja a letett övadék fedezetére, de a midőn Szegedről Nagyváradra érkeztem (Hör) csufos családás ért, mert a kétezer koronát érő letárt bíróilag le van foglalva és persze e szerint még egy árva szög sem az övé. Erre a bírósághoz fordultam, előadtam panaszomat, ahol még szomorubb tapasztalatra ébredtem. Kivülünk még így jártak: Kolb István, Hillvitz János és még egynehányan, kiknek nevei még nem jutottak tudomásunkra, úgy hogy egész tömeges csúdas előtt állunk egy oly rabló bandával szembe, kik rendszeres mesterségnek tekintik a főpinczerek övadék elfosztását.

De tekintettel arra, hogy még ezen övadék rablók még mindig szabadon járnak, figyelmebe ajánljuk kurtársainknak a fent nevezett egyéneket, s óva intjük, hogy kerüljék el ezen szív és jellem nélküli bandákat, akik ellen mi különben is a büntényítő feljelentést már megtettük.

Fried Jenő, Hörí György
főpinczerek.

És mindezek után modja meg valaki azt, hogy Magyarországon nincsen boldog világ, szabad ipar, szabad kereskedelem és — szabad lopás, s még mind ennek daczára azt mondják, hogy nem boldog a magyar. — Azt a kotva fáját!

Utolérhetetlen vagy.

Napjainkban előfordul, hogy a vak tyúk is talál néha napján egy-egy kulorica szemet. Épp úgy előfordul az is, hogy e sivár anyagi világ közepette akad ideális lelketű ember is, szép is az mindenesetre, de mind addig, míg az ideális fel fogás tul nem lépi azt a határt, mely az elérhetetlenségkel kapcsolatban van. Azonban, hogy az ily tul ideálisitűs lelketű emberek határát nem ismernek, az is tény, hanem futnak előre eszeveszotten, mint Arany János remek, szép költeményében a gyermek a szivárvány után . . .

Azért ragadtam tollat, mert sajnos, azt tapasztaltam, hogy szegény elhagyottak szakmám, mely a legszánandóbb viszonyok között teng, oly tul ideálisitűs áram kísértése előtt áll, — amit ugyan nem tételétek fel — ha a szivárvány után futó fiu sorsára jutunk — ha követnénk — a kiknek megősolom, hogy jutnak, ha futnak, sőt hogy nem soká futhatnak, mert közeleg az a hely, a hol a vég következik, s ez az igazság köve s ez elbukhat mindenkit . . .

Mesém veleje az, hogy ne igérjünk, de adjunk és tegyünk, nem fellengös szavakban formált frázisokkal lehet ügynökünk segíteni, sem pedig tulvilági boldogulással. Kádikra nincs szükségünk, mert a nélkülözők és nyomorban szenvedőket igényteltek kielégíteni nem lehet, az ígérgetések akarva, nem akarva is a szegény török esetét juttatja eszembe, ki elment a Kádi-hoz panaszra, hogy ő minden nap háromszor is imádkozik s mégis majdnem éhen hal, a Kádi a böles és mindent tudó „Kádi” pedig eképp válaszolt, jó-jó fiam, menj csak haza, s imádkozzál szorgalmasan Allah-hoz, ő jó mindenkit meghallgat, s majd megátod, ha meghalsz, a menyek országába jutsz.

A szegény török, a ki békében végig hallgatta a böles kádi szavait, megvakarta füle tövét és a következő kérdésre fakadt: jó-jó kedves kádi, — de mit csináljak addig — hisz éhen halok . . .

E mese igazsága lebeg szemem előtt, ha az O. P. E. ezime hangzatosát hallom, mert ez niben sem különbözik a tulvilági keesegtetéstől, s ebben a sivár anyagi világban sokkal fontosabb a mindennapi kenyér, mint a legbe épített várak gyönyörűsége.

Egy pesimista.

Vegyünk csak „Pinczér“-gyujtót.

A pinczér fellépése és magaviselete vendégek jelenlétében.*

A pinczér testtartása egyenes és tetszetős, mozdulatai pedig biztosak és elegánsak legyenek. Járásában mindenkor eleveleg, — hogy úgy mondjam: frissesség — mutatkozzék; ne tipegjen, lábát maga után ne vonszolja; ne eszajpon át hőbortos sietésébe, még kevésbé járjon oly egykedvűen, mint egy cirkszobeli Dummer Augustus, mely az egygyűlést és lustaságot jelképezi. E szabály azonban nemcsak a kiszolgálás óráira, de egyáltalában az ületben töltött egész időre vonatkozik. A test magatartására és mozdulataira tehát minden időben kiváló gond fordíttassék. Mert a szokás hatalmas nagy; sok szép jót, de viszont sok csúnyát és rosszat teremtett már az. Miért itt is teljes komolysággal törekedjünk arra, hogy a szépet és a jót a lehető tőkélyben elérhessük.

Nincs szebb, mint egy csinos külsejű, dőlczeg alakú pinczér, kinek minden egyes mozdulata igazi eleganciát tüntet föl; míg ellenben egy lajhár tartású vagy majom módjára ugriogzó pinczér a legnevezetesebb „emberi figura”, melyhez hasonlót legfeljebb az állatkertben van alkalomunk láthatni. Epp azért minden pinczér a legélesebb figyelemmel legyen önmagára; ügyeljen, hogy teste mindenkor egyenes, természetes alakjában maradjon s össze ne zsugorodjék, mint valami rosszul kötöttöt bábú.

Ez tehát mindenekelőtt általános szabályunk maradjon, melyet sohasem szabad figyelmen kívül hagyni.

Vendégek jelenléte még inkább megszigorítja e feltételt, de azonkívül könyörögtelint megköveteli, hogy a pinczér az illetlen minden szabályát ismerje, azt pontosan megtartsa, s az ellen még látszólag se vétekezzen. Igaz ugyan, hogy kevés ember van rossz szokás nélkül, de ami a vendégnél nem szép, az a pinczérnél megbocsáthatatlan bűn, amit még csirájában kell elfojtani. Mert sohasem szabad efelédni a pinczér helyzetét vendégével szemben, mely ha nem is szolgál, de mindenesetre alárendelt s így bizonyos tekintetek szigorú megtartását parancsolja.

Sajátságos, hogy e tekintetben nálunk oly kevés figyelmet fordítottak erre. Pinczereink újabb generációja valóságos nevelétséghen leledzik. Ez pedig oly rugály, — melynek ha eleje nem vétezik, — pusztítólag tovább terjed és csakis ületünk jó hirmevének szegvényére, ártalmára és kárára fog válni. Mert az elsőrangú ületet nem a sok sillogizm, arany, fény és óriási üvegábla teszi azzá, hanem a személyzet tisztességes magaviselete és bizonyos fokú intelligenciája, mit ilyenmü ületeknek teljes joggal megkövetelhetünk. Epp azért ideje volna már, ha úgy a gazdak, mint pinczerek az ügyvel behatóbban foglalkoznának; mindket félnek csak előnyére és becsületére válnék. Bar az is igaz, hogy pinczereink helyzete nálunk kétszerte oly nehéz; mert vendégeink nagyrésznél még mindig hiányzik a külföldi vendégek ama bizonyos műveltsége, ami a pinczér állását amott oly szerfelteleg megkönnyíti. De hát annál nagyobb dicsőség fogja illetni a magyar pinczért, ha mind e nehézségekkel meg tud küzdeni. Remélhetőleg e viszonyok is megfognak változni idővel, még pedig magyar pinczereink javára.

Most pedig álljon itt egy kis „Nem illik” sorozat, melyet pinczereinknek különös megiszivléstül ajánlhatók. U. m.:

Nem illik a pinczereknek vendégek jelenlétében kereszbe tett lábbal vagy kereszbe font kézzel a falnak vagy asztalnak dűleszkedni; ép oly illetlen a zsebben tartott kéz is.

Nem illik a vendég közelébe furakodni és őt folyton bámulni.

Nem illik a pinczérnek vendégek jelenlétében üszitni és a zsebben levő pénzzel játszandozni.

Nem illik a pinczérnek vendégek jelenlétében testének egyes részeit vakarni, arczán babrálni, haját akár kézzel akár kefével igazítani, bajuszával bibelődni, körmeit rágni, vágni vagy tisztogatni.

Nem illik a pinczérnek vendégek jelenlétében arczának izadtságát törölgetni, ruháját tisztogatni és a tükör előtt piperezni.

Nem illik a pinczérnek vendégek jelenlétében a szolgálati kendőt (salvétát) arca elé tenni, annak csüskéit szájaiba dugni vagy azt ostorékn csatogtatni.

Nem illik a pinczérnek vendégek jelenlétében a szolgálati kendőt vállra dobni, vagy látgatva a nadrág zsebben hordani.

Nem illik a pinczérnek vendégek jelenlétében orrában vagy szájaiban piszkálni, a pallóra köpni, nyelvvel hangosan csettenteni, hápogni, pisszegni és füttyülni.

Nem illik a pinczérnek vendégek jelenlétében hangosan felbűfogni vagy csuklani. Ily esetben igyekezni kell e kellemetlen állapotot lehetőleg gyorsan megszüntetni.

Nem illik a pinczérnek vendégek jelenlétében azoknak hátat fordítani, vagy ha parancsra vár, lábát poszba vetve köszörös módjára folyton mozgatni.

Nem illik a pinczérnek erős náthával vagy köhögéssel rohmalni a vendég elé járulni.

Nem illik a pinczérnek szolgálat közben enni vagy nyalankodni.

Nem illik a pinczérnek vendége elé piszkos étlapot tenni.

Nem illik a pinczérnek a karján felrakott tányérokkal jongleure módjára balanzírozni.

Nem illik a pinczérnek a vendég parancsát azzal a megbocsáthatatlan nevelétséggel félrevetni, hogy: „ez nem az én asztalom, tessék más pinczérhez fordulni”.

Nem illik a pinczereknek vendégek jelenlétében és szolgálat közben pinczértársának hangosan parancsot osztogatni, arra pisszegni vagy őt összeszíndi.

Nem illik a pinczereknek vendégek jelenlétében egymás között hangosan társalogni, nevetélni és illetlen testmozdulatokat tenni.

Nem illik a pinczérnek vendégek jelenlétében az étterem mellett levő szolgálati szobában (Office) hangosan dudolni, füttyülni, kiabálni, vagy más tárgyakkal zajt verni.

Nem illik a pinczérnek a vendégek jelenlétében más asztal mellé ülni, ott olvasni, írni, enni vagy szivarozni. Egyébiránt a pinczerek társas tartózkodása, mulatozása és szivarozása az étteremben még akkor sem engedhető meg, ha abban vendég nem tartózkodik, mert így is rossz benyomást tesz az étterembe belépő vendégre, ha egy mulatozó pinczér-kompaniát lát maga előtt s már belépésénél füstös levegőt nyelni kénytelen. Az étterem mellett mindig van egy szolgálati szoba vagy fülke (office), mely ilyenkor legjobb tartózkodási helye a pinczereknek. (Az inspekcziós pinczért kivéve, akinek mindenkor az étteremben a helye).

Minden az ületre vonatkozó szóbeli közlés lehetőleg nem a vendég jelenlétében történjék, vagy ha az elkerülhetetlen, akkor halkán és szabatos rövidséggel intézendő el. Ilyenkor minden mosolygás lehetőleg kerülendő, nehogy okot adjon esetleges félreértésekre. Az esetben, ha a pinczér más helyen nincs elfoglalva, tartós figyelemmel kísérelje vendéget, de maradjon attól mindig tisztességes távolban, nehogy közelsége őt zavarja vagy feszélyezze. Ha pedig szolgálatra úgy hozza magával, hogy azok közvetlen közelében tartózkodjék, akkor társalgásukra ügyet se kell vetnie s bármily kacsagató vagy mulatótt is legyen az, közbe ne nevessen és ne mosolygjon. Különösen áll e szabály oly esetekben, a midőn a vendégek maguk közt élcelődnek vagy egymással tréfát ütnek, s a melyben a pinczérnek meg azzalának rángatásával sem szabad részt vennie. Sok vendég gyakran figyelemmel kíséri azt, s ahol ily confidens pinczért lát, bizonyan kerülni fogja azt az ületet.

A vendégek fogadása és tisztelet megadása (l'aire les honneurs de la maison) mindenkor első sorban az ületvezető vagy a főpinczér hatásköréhez tartozik s csak azok

* Részlet Selmházi Lipót „A pinczerekről a pinczereknek” címü művéből. S azért tessék közzé, mert igazán minden tekintetben megérdemli azt, hogy a pinczérk a műben tárgyalt formák alapján tölség be működési körüket.

távollete vagy akadályoztatás esetén illeti meg a többi pincézert, ama rendes beosztás szerint, mely ilyenkor az üzlet figyelemzésében szokásban van. Ez esetben azonban az ily pincézert rendszeren nagyobb szerénységet és tartózkodást tanúsítson.

Az érkező vagy belépő vendéget illő tisztelettel kell fogadni és mindenkor először a háza nyelvében üdvözölni. Ha azonban már külséjében megismerjük a külföldit, avagy az idegen nyelven válaszol vagy szólítja meg a pincézert, úgy ennek kötelessége a társalgást a z o n n a l ugyancsak e nyelven folytatni. E szokások üdvözlés után a pincézert első dolga vendégének felső ruhájának levelezésében segítséget, valamint az asztalhoz való elhelyezkedéséről gondoskodni. Ezen szolgáltatásuk azonban sohasem aljasodjék utalatos szolgálat csuszás-mászására, mert ilyenmivel a művelt vendégnek csak terhére válhatnak. Hasonló szabály tartandó be a vendégek távozásánál is. Leghelyrevalóbb ilyenkor a könnyed, ildomos meghajlás, mely szükség esetén még a szokások „meltóztassék követni” vagy „meltóztassék helyet foglalni” megszólítással tölthető meg.

Nagyon rossz és kínos benyomást tesz a belépő vagy távozó vendégre, ha őt egész pincézert-sereg veszi körül, vagy ha hosszú, hajlongó pincézert sorfal mellett kénytelen elhaladni. Menetközben különösen bejáróknál, ajtóknál, kapuknál, mindenkor a vendéget illeti az elsőbbség és csak akkor előzheti meg őt a pincézert, ha a vendég nem ismervén a helyet, a pincézert vezetésére szükség van; természetes, hogy a pincézertnek erre is előbb engedelmet kell kérnie. Ugyancsak hasonló figyelmet kell tanúsítani, ha munkaközben a járó-keelő vendégek megjelöléséről van szó, vagy ha a járóhely a vendég ülésével tulságos szűkre van szorítva.

Egyébiránt törekedjék a pincézert nemnél finomabb módort és viselkedést elsajátítani, a nihez egy elsőrangú üzletben — már csak a vendégek pusztá, de annál szorgalmasab megfigyelésével is — bőséges alkalma kínálkozik. Ez a pincézertek legjobb illemiskolája, mely minden teoriát feltűltül.

Kassa.

Schalkház Lipót.

Szerkesztői posta.

B. L. Bpest. K. F. és J. Gy. Legújabb kebelbarátságukat mi nem értjük és arra legfeljebb csak a költő szavával élhetünk:

Meltók vagytok, meltók

Midketten egymásra

Egymás megvetése és utalására.

B. Kolozsvár. Megkaptuk s intézkedtünk, hogy minden rendbe legyen.

S. J. Miskolcz. Levélét vettük és jelenleg ép jó a lemondása. Üdv.

R. A. Maros-V. Mint fent.

Kiadja a „Budapesti Pincézerek Szak- és Munkaközvetítő Egyesülete.”

Felolós szerkesztő: **Farkas János.**

MOLNÁR VILMOS

és. és kir. szab.

SÉRVKÖTÉSZ ÉS KEZTYŰGYAROS.

Dusan felszerelt raktár minden e szakmába vágó különlegességeken.

Budapest, VII., Károly-körút 28. szám.

Kiszolgálás itt kapható a legjobbnak elismert szabadalm. kettős és egyoldalú sérvkötő.

Egyedül az én pelottáim vannak úgy készítve, hogy bármely testtartáshoz és testmozgáshoz simulnak, s rugalmas ellenállásuk minden más készítménynél nagyobb és állandóbb.

Pelottáimmal feldörzsölések, boriobok, maradások s kellemtelen nyomás érzések ki vannak zárva.

Sérvköötím ár a legutányosabb.

Egyetlen raktár legelőszérűbb **keztük** nálam kaphatok.

s elpusztíthatatlan legkülönfélebb **pincézert-iskákban**, melyekre különösen felhívom a vendéglós és pincézert urak figyelmét.

Tisztelettel **MOLNÁR VILMOS.**

ALAPITTATOTT 1869.

HONI IPAR! HONI IPAR!

KISZELA ÁGOSTON

Első hazai bórönd és bórarugyára

En gros és detail osztálya:

BUDAPEST,

VII. Klauzál-utca 4. sz.

VII. Dohány-utca 46.

Mindenféle utazó eszközök dús választékban. Különösen ajánlom a főpincézert urak figyelmébe az általam feltalált pincézert-czírtáskát, mely a gnyomrot szorító nadrágszíjat nélkülözhetővé teszi.

Árjegyzék ingyen és bérmentve.

Gránitz József

fehérnemű tisztító

Budapest, VII., Izabella-utca 17. szám.

(a Magyar színházal szemben.)

Elvállalja ingek, gallérok, közelők, dísz- és bál ruhák, valamint szállodai és vendéglői ruhák tisztítását chlormész nélkül, a legelőszérűbb árban. Kivánatra a ruhát elhozatom és díjtalanul házhöz szállítom.

Megrendelések levelezőlap után, pontos cím megjelölésével eszközölhetők.

Videki megrendelések pontosan teljesíttetnek.

Hirdetéseket

felvesz

lapunk kiadóhivatala

BUDAPEST

IV. Zöldfa-utca 15.

MARFÖLDY DÁNIEL

ÁGYNEMŰ-KÉSZÍTŐ

BUDAPEST, VII., SZENTKIRÁLYI-UTCZA 10. SZ.

— Minden e szakmába vágó ezikeket készítek, u. m. —

paplanokat, derékalyakát (matrác),

** ruganyos ágybetéteket, **

szalmaszakókat, ablakpárnákat

Átdolgozásokat és javításokat elvállalok a házba és házon kívül.

Több száz orvos által ajánlva

KRISTÁLY
KÁSVÁNYVIZ

LEGYEN MINDENNAPI ASZTALI ITALOD.

Fogak és Fogsorok

a gyökér eltávolítása fölösleges, szájpaddás nélkül is a rágásra alkalmas, valódi amerikai módszer szerint 10 évi jótállással beilleszt:

KOVÁCS J.

fegműterme

Budapest, VII. Károly-körút 9. II. 8. (gr. Hadik palota)

* * található reggel 9-től, d. u. 5 óráig. * *

Vidékiek 24 óra alatt kielégítettnek.

— A Budapesti Pincézerek Szakegyletének tagjai 50% engedményben részesülnek, illetve fél árban — esetleg részletfizetésre is! —

Honi ipar.

Aki olcsó és jó honi gyártmányú cipőt akar vásárolni, az forduljon:

Honi ipar.

WEILER ALBERT

czipész mesterhez

VII., Király-utca 59 b. BUDAPEST, VII., Király-utca 59 b.

Speczialista fájós lábakra való czipők készítésében.

Női czipők:	Kívonat az árjegyzékből:	Uri czipők:	
Kívagott bőr vagy lasztin czipők	1,80	Éris duplat. borjubőr munkába való czipő	3,—
Kívagott finom lack-czipő	2,—	Finom vakszabór becsiz-czipő kapl. vagy anélkül	3,50
Finom lasztin czugos czipő szivalkú	3,—	Éris sima borjubőr czipő	4,—
Finom zergébőr czugos czipő Bismarckalak	3,—	Finom borjubőr zergébetűes czipő	4,—
Finom keztübor czugos czipő besetz	3,80	Finom kidbőr betűes czipő	4,50
Finom keztübor czipő salonlack borítású	3,80	Finom salonlack kidbetűes czipő	4,50
Finom zergébőr regatta félczipő	2,20	Fekete vagy sárga regatta félczipő	3,50
Finom zergébőr regatta gombos vagy füzös	2,30	Valódi bagaria vízmentes eszima	10,—
Finom vilagos gombos vagy füzös	4,—		
Zergébőr magas gombos czipő	4,20		
Keztübor gombos czipő lack-borítással	4,30		

Gyermek czipők 1 frttól 3 frtig.

Meg nem felelő árak visszavételnek és a pénz visszaadatik.

Különös figyelem! A pénzér szakegylet tagjai kedvezményben részesülnek. **Különös figyelem!**

PINCZER-GYUJTÓ

5%

a Vendéglősk Menhelye

és it

Sz. V. K. P. K. Orsz. Nyugdíjjejes.

javára.

Kizárólagos rektár:

Groszman és Gönczi

Budapest, VII. Klauzál-utca 10.

Czimbalmaim az ezredeves kiállításon kitüntetve.

Szalón-czimbalmok

pedálos, barna vagy feketében, kitűnő erős csengő-hanggal, erős szerkezettel, 3 évi jótállással. Bolti ár 150 ft, nálam 75 frttért kaphatók. — Alapos tanítást is elvállalok, havonta 8 frttért.

— Árjegyzéket bérmentve küldök. —

JEGESI GÉZA

műokleveles czimbalomkészítő és a vaskoronás czimbalom feltalálója

Budapest, VII. Nefelejts-utca 43.

készítési telepen.